

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

124. An Vicarius relaxare possit interdictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

niter receptum in c. 2. de solut. nisi tamen suspensio proveniat à delicto occulto, & non deducto ad forum contentiosum; quia tunc Vicarius Episcopi specialiter deputatus absolvere potest à suspensione, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis. Sbroz. cit. q. 184. num. 3. in fine. & num. 5. juxta expressam dispositionem Tridentini sess. 24. c. 6. De cetero Vicarius habens speciale mandatum ad absolvendum etiam à suspensione, non poterit vi illius adhuc absolvere suspensum in iis casibus, ubi absolutio specialiter esset demandata Episcopo per Papam. Sbroz. l. 2. q. 186. remissivè ad se ipsum q. 35. l. 2.

Questio 124. An Vicarius relaxare possit interdictum?

Respondeo de relaxatione interdicti pariter ac de absoluteione à suspensione faciendâ à Vicario est loquendum. Hinc in casibus, in quibus Vicarius absolvere potest à suspensione, potest etiam absolvere ab interdicto. Sbroz. l. 2. q. 185. num. 2. Pax-Jord. l. cit. num. 201. est enim poena interdicti minor poena suspensionis ab officio, ut Diaz. in pract. crim. Can. c. 21. in princ. atque ita jam Vicarius de mandato speciali, & non sine illo relaxare poterit interdictum à jure vel Canone prolatum. Sbroz. l. cit. n. 3. nimirum in illis casibus Episcopo permissis, nec reservatis à conditore Canonis juxta dicta quæst. præced. de suspensione.

Questio 125. An Vicarius generalis Episcopi absolvere possit ab excommunicatione?

1. Respondeo primò: absolvere potest sine speciali mandato ab excommunicatione, quam ipse tulit. Sbroz. l. 2. q. 172. num. 1. Regula enim communis, quod excommunicatus remittitur ad suum excommunicatorem ab eo absolvendus. Sbroz. l. 2. q. 183. num. 2. & cit. q. 172. num. 1. juxta c. pastoralis. §. præterea. de offic. ordinar. & ibidem Felin. num. 9. & ille, qui potest condemnare, etiam potest absolvere; convertibilique sunt absolvere & condemnare, ita ut qui potest unum, possit & alterum. Sbroz. q. 172. num. 2. citatis. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. num. 3. & seq. ubi etiam dicat, potestatem datam ad ligandum esse quoque commissam ad solvendum. Innoc. in c. prudentiam. de offic. delegat. num. 14. Butrio in c. tua. de offic. Vicar. &c. & in terminis de Vicario Episcopi tenent Cardin. in Clem. 1. de off. Vicar. n. 19. Covar. in c. alma. p. 1. §. 2. n. 10. Et in excommunicatione hominis solus excommunicans absolvit, etiam si sibi non reservaverit absolutionem. Sbroz. l. 2. q. 179. n. 7. nisi, ut addit Sbroz. n. 8. lata sit excommunicatio per hominis vel judicis sententiam, quæ generalis sit.

2. Extenditur responsio primò (quæ extensio uti & extensio subsequens applicari quoque potest absoluteioni ab excommunicatione faciendâ à Vicario ex commissione ei specialiter delegata) ut etiam absolvere possit Vicarius extra Diocesim. Sbroz. cit. q. 172. num. 5. quia hæc absolutio est jurisdictionis voluntariæ, quæ etiam extra provinciam exerceri potest, juxta l. 2. ff. de offic. procons. ubi Baldus, Jason, in l. fin. ff. de jurisdic. omni. Judic. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. num. 16. & 19. Sbroz. l. cit. Extenditur secundò ad Vicarium Episcopi, etsi is Sacerdos non esset. Sbroz. cit. q. 172. num. 7. citatis Abb. in cap. ab excommunicato. de rescript. n. 16. & in c. transmissam. de elect. num. 2. Navar. in manual. confess. c. 27. n. 14. Anton. 3. p. tit. 24. c. 77. Tabien.

v. *Absolutio.* qui etiam dicat, à sola excommunicatione posse excommunicatorem absolvere quò ad forum conscientie, etiam non Sacerdotem, sed solâ primâ tonsurâ initiatum; non tamen quò ad forum poenitentie, ubi absolutio ab excommunicatione conjungitur cum absoluteione à peccatis. Eò quòd excommunicatio actus sit jurisdictionis, & à Judice Ecclesiastico exerceri possit, etiam non Sacerdote, vel etiam Diacono aut Subdiacono. Sbroz. n. 8. ex Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 11. num. 10. de sentent. excommunicat. & consequenter etiam ab eodem absolvi juxta dicta paulò ante. Subjungit tamen Sbroz. num. 10. Vicarium non Sacerdotem, cum ipse absolvere nequeat à culpa, sed tantum à poena, facturum sanctè & honestè, si committat absoluteionem Sacerdoti, qui absolvat à poena & à culpa. Pro quo citat Abb. in cit. c. excommunicato. n. 16. Syl. in sum. v. absolutio. Bottæ. de Synodo, &c. Quin & in fine num. 3. addit Sbroz. commodius videri committere absoluteionem presbytero, à quo, ut absolvatur excommunicatus coram Notario & testibus, curare debet, ut, cum oportuerit, probare possit absoluteionem. Unde jam etiam patet, absoluteionem ab excommunicatione per Vicarium delegari posse alteri, ut ex professo tradit Sbroz. l. 2. q. 181. à num. 1. citatis Imol. & Butrio. in c. ab excommunicato. de rescript. Abb. & Felin. in c. his, quibus. de offic. ordinar. dum scribunt absoluteionem ab excommunicatione esse delegabilem per Ordinarium, & consequenter per Episcopi Vicarium, ut pote qui Ordinarius est, quemadmodum & ipsa excommunicatio delegabilis est juxta Abb. in cit. c. his quibus, & in c. pastoralis. de offic. Ordinar. Sbroz. cit. q. 181. n. 3.

3. Limitatur è contra, ut non possit Vicarius absolvere ab excommunicatione, quam ipse tulit ex commissione excommunicandi sibi tantum delegata, nisi id expressè in illa commissione dicatur. Sbroz. cit. 172. num. 14. citans Borgal. tract. de irregulari. & dispens. p. 6. tit. de absolut. à majore excommunic. n. 29. Quod ipsum tamen sublimitat Sbroz. num. 15. ita ut, dum Vicarius haberet mandatum Episcopi ad excommunicandum, & excommunicavit in contumacia, absolvere possit, nisi esset commissa causa cum termini perfixione ad expediendum, & terminus esset elapsus. Alias enim extra hunc terminum Vicarius Episcopi sine speciali mandato absolvere nequeat excommunicatum.

4. Respondeo secundò. Tamen si igitur Vicarius absolvere possit ab excommunicatione lata ab homine, puta ab Episcopo (saltem dum hic sibi eam absoluteionem non reservavit) vel ejus delegato, ut satis indicat Sbroz. l. 2. q. 179. in princ. (de quo ex professo quæst. seq.) non poterit tamen sine speciali mandato absolvere excommunicatos excommunicatione juris seu Canonis. Sbroz. ibidem. num. 1. & 2. citans Gl. in c. sua. 2. de poenit. & remissione in 6. v. refutantur. Abb. in c. nuper de sent. excomm. n. 6. Felin. ibid. num. 1. Butrio in c. sua. de offic. Vicar. &c. eò quòd dispensatio à Canone videtur permissa solis Episcopis. Pro quo citat inter alios Felin. in c. pastoralis. §. præterea. num. 10. de offic. ordinar. ubi dicat, quòd ubicunque Canon relinquit absoluteionem ab excommunicatione inferioribus, intelligatur de solis Episcopis.

5. Respondeo tertio: sic quoque sine speciali mandato absolvere nequit ab excommunicatione majore Episcopo reservata. Sbroz. cit. q. 179. n. 3. citatis Felin. & Abb. in cit. c. nuper. Idque etiam si excommunicatio lata fuerit per constitutionem seu statutum Episcopi, sive Prælati Ecclesiastici. Sbroz.

cit.